

01.04.2019

Literaturoznawstwo architektoniczne

Instytut Badań Literackich PAN

Punktem wyjścia dla prowadzonych prac w ramach grantu „Literaturoznawstwo architektoniczne” była definicja geokrytyki Bertranda Westphala oraz jej przetworzenia. W odniesieniu do niej zaproponowano takie działania badawcze, w których analizy literaturoznawcze stały się przydatne w pracy innych dziedzin, zajmujących się przekształcaniem przestrzeni miejskiej. Istotne było także pytanie o interdyscyplinarność, pojmowaną jako metoda działań jednego badacza, sięgającego po pojęcia i teorie innych dyscyplin (i jej ograniczenia), a następnie próba wypracowania transdyscyplinarnego modelu badawczego, powstałego w ramach realnej współpracy międzydziedzinowego zespołu. Czternastoosobowa grupa badawcza poddała wielostronnej analizie dwa warszawskie place – plac Piłsudskiego oraz plac Defilad.

17.10.2015

Pałac Staszica jako heterotopia afektywna - nowa kategoria opisu metamorfozy miejsca

Kulturoznawstwo (w tym: współczesne studia kulturowe i antropologiczno-kulturowe), Teoria literatury, historia myśli literaturoznawczej, metody i orientacje badań literacko-kulturowych, antropologia literatury, komparatystyka i translatologia literacko-kulturowa

Celem projektu jest interdyscyplinarny opis historii i pamięci ważnego miejsca na mapie kulturowej Warszawy - Pałacu Staszica, czyli obecnie siedziby Polskiej Akademii Nauk. Badaczka zamierza wykorzystać w pracy narzędzia stworzone we współczesnych badaniach nad funkcjonowaniem przestrzeni w kulturze, a także nowoczesne narzędzia badań literackich (teoria afektów). W tej perspektywie Pałac Staszica ukaże się zapewne jako znaczące miejsce ścierania się dyskursów i polityk pamięci - od jego powstania przez wiek XIX aż po czasy najnowsze. Monografia przyczyni się zarówno do lepszego poznania historii tego budynku, jak społecznych emocji, które budziły kolejne zmiany jego funkcji czy transformacje architektoniczne, którym podlegał.